

[Bernhard Baunsgaard]

støtten fra S.U. og sommerferiejobbet kunne være bevaret, uden at det medførte tab af retten til dobbelt personfradrag.

Reglen er et oplagt tilfælde på manglende koordination af forskellige love. I dette tilfælde sammenstød mellem loven om statens uddannelsesstøtte og kildeskatteloven.

For at undgå sammenstødet i dette tilfælde vil det være nødvendigt at ændre kildeskatteloven.

Hvis ministeren mener, at det vil være nødvendigt at opretholde adgangen til at nægte at give dobbelt personfradrag, hvis den unge selv tager arbejde, vil det formentlig være rimeligere at se på den samlede indkomst af enlig forsørger og ung under uddannelse. De værste urimelige følger ville så nok kunne undgås, men tilbage ville stadig være, at enlige forsørgere med stor indkomst alligevel ville være bedre stillet. Den rimeligste udvej ville være at overveje, om ikke en enlig forsørger altid burde have ret til dobbelt personfradrag.

Ved en ændring burde det samtidig overvejes, om ikke skellet ved de 17 år burde ændres, så retten til at få dobbelt personfradrag satte ind tidligere.

Ved en ændring burde man samtidig tage konsekvensen af, at vi nu EDB-behandler selvangivelserne og udarbejder faste bestemmelser, der kan behandles af maskinerne. Det ville være en rimelig lettelse for skatteyderne. Vi har ikke benyttet EDB-behandlingen til at lette besværet for skatteyderne indtil nu, kun gjort administrationen mere strømlinet.

Besvarelse (2/8 78):

Ministeren for skatter og afgifter
(Kampmann):

Efter den anførte lovbestemmelse kan en enlig skattepligtig, der har børn, som er fyldt 17 år og er under uddannelse, under visse betingelser opnå ret til 2 personfradrag. Bl. a. er det en betingelse, at barnet i overvejende grad forsørges af den skattepligtige. Dette er i praksis administreret på den måde, at hvis barnet ved egen indkomst eller lignende har kunnet afholde mindst halvdelen af udgifterne til det nødvendige underhold, er der ikke indrømmet den skattepligtige 2 personfradrag.

I begrundelsen for spørgsmålet anføres det, at det formentlig er sådan, at dobbelt personfradrag især kommer enlige forsørgere med stor indkomst til gode, mens enlige forsørgere med en lille indkomst ikke kan få tildelt dobbelt personfradrag. Endvidere anføres det, at den rimeligste udvej ville være at overveje, om ikke en enlig forsørger altid burde have ret til dobbelt personfradrag, dvs. uden hensyn til barnets og den skattepligtiges indkomstforhold m. v.

Statsskattedirektoratet har over for mig oplyst, at reglen i kildeskattelovens § 37 B er vanskelig at administrere og giver anledning til en del klager over den gældende praksis. I indkomståret 1977 var der i alt 242 enlige forsørgere, heraf 10 pensionister, der fik bevilget 2 personfradrag i medfør af bestemmelsen.

På denne baggrund og under hensyn til, at det er sociale hensyn, der ligger bag bestemmelsen, synes jeg snarere, det burde overvejes at ophæve kildeskattelovens § 37 B og i stedet yde eventuel fornøden støtte med hjemmel i lovgivningen om sociale eller uddannelsesmæssige forhold. Jeg vil optage spørgsmålet til drøftelse med socialministeren og eventuelt undervisningsministeren.

Til *justitsministeren* (24/7 78) af:

Ib Christensen (DR):

»Vil ministeren eventuelt tage initiativ til en lovgivning om private vagtværn?«
(Spm. nr. 1043).

Begrundelse.

De private vagtværn udgør øjensynlig et stigende problem for både borgerne og politiet. Nogle vagtværn anvender uniformsliggende ikklædning, anvender ukvalificeret personale eller dårligt afrettede hunde. Der synes også at bestå tvivl både hos borgerne og undertiden hos vagtværnspersonale om vagtværnenes »beføjelser«. Problemet synes voksende, i og med at anvendelse af private vagtværn sker i voksende udstrækning.

På den baggrund ønskes ministerens tilkendegivelse af, om han vil lade problemets omfang undersøge og tage initiativ til indførelse af klare regler, eventuelt ved lovgivning omkring private vagtværn.